

การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อ การจัดเก็บภาษีเงินได้นิติบุคคลของประเทศไทย

A Study of Factors Affecting Thailand's Corporate Income Tax Collection

วรรณวิสา หนูห้อง¹ และสุเทพ บุรณะคุณาภรณ์²
Wanwisa Nhoohong¹ and Suthep Buranakunaporn²

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์ 2 ประการ ประการแรก ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการจัดเก็บภาษีเงินได้นิติบุคคลของประเทศไทย ประการที่สอง ศึกษาความพยายามในการจัดเก็บภาษีเงินได้นิติบุคคลของประเทศไทย ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาคือ ช่วงปี พ.ศ. 2543–2557 และทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยแบบจำลองสมการถดถอย ผลการศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการจัดเก็บภาษีเงินได้นิติบุคคลในประเทศไทยพบว่า ผลสัมฤทธิ์รวมในประเทศไทยมีความสัมพันธ์กับรายได้ภาษีเงินได้นิติบุคคลในทิศทางเดียวกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ อัตราการเพิ่มขึ้นของจำนวนธุรกิจนิติบุคคลที่จดทะเบียนมีความสัมพันธ์กับรายได้ภาษีเงินได้นิติบุคคลในทิศทางเดียวกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ปริมาณการเปลี่ยนแปลงเงินลงทุนการจดทะเบียนนิติบุคคลมีความสัมพันธ์เพิ่มขึ้นจะส่งผลทำให้รายได้ภาษีเงินได้นิติบุคคลเพิ่มขึ้นในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และตัวแปรหุ่นที่ใช้เป็นตัวแทนการใช้มาตรการภาษีมีอิทธิพลต่อการจัดเก็บรายได้ภาษีนิติบุคคลของประเทศสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นอกจากนี้ พบว่า ความพยายามในการจัดเก็บภาษีเงินได้นิติบุคคลมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.57 ในช่วงระยะเวลาที่ทำการศึกษา

คำสำคัญ: ปัจจัยที่มีผลต่อการจัดเก็บภาษี, ความพยายามในการจัดเก็บภาษี, ภาษีเงินได้นิติบุคคล

¹ นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ประจำคณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

Abstract

There are two objectives of this study. The first one is to examine factors affecting Thailand's corporate income tax collection while the latter is to study its tax effort. The data used in this study ranges between 2000 and 2014 and are employed through the linear regression model. The results from the factors affecting tax collection in Thailand reveal that there is a positive relationship between the corporate income tax revenue and Gross Domestic Product and also an increase in the number of registered corporation with no statistical significance. Also, there is a positive relationship, with statistical significance, between the corporate income tax revenue and a change of the volume of registered capital and also the dummy variable representing tax regulations. Lastly, within the period of study, an average score of tax effort is 1.57.

Keywords: Factors affecting tax collection, tax effort, corporate income tax

บทนำ

ภาษีเงินได้นิติบุคคล (Corporate income tax: CIT) เป็นภาษีที่ทำรายได้ให้กับรัฐบาลมากเป็นอันดับสองของประเทศไทย รองจากภาษีมูลค่าเพิ่ม (Value added tax: VAT) เช่น ในปี พ.ศ. 2557 รายได้รวมของภาษีทุกชนิดที่รัฐบาลจัดเก็บได้ทั้งหมดเท่ากับ 2,504,028 ล้านบาท เป็นรายได้จากภาษีนิติบุคคลเท่ากับ 563,425 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 22.50 สำหรับภาษีมูลค่าเพิ่มจัดเก็บได้ 711,705 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 28.42 ของรายได้ทั้งหมด

ภาษีเงินได้นิติบุคคลเก็บจากบริษัทหรือห้างหุ้นส่วน ตามบทบัญญัติในประมวลรัษฎากรได้กำหนดหลักเกณฑ์ส่วนของภาษีเงินได้นิติบุคคลไว้ 2 หลักเกณฑ์ คือ หลักถิ่นที่อยู่ (Resident rule) และ หลักแหล่งเงินได้ (Source rule) โดย หลักถิ่นที่อยู่ จะเรียกเก็บภาษีจากนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย เท่านั้น โดยนิติบุคคลในประเทศไทย ได้แก่ บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนจำกัดที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย โดยต้องนำเงินได้ที่เกิดจากการประกอบกิจการทั่วโลกทั้งในและนอกประเทศไทย มาเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลในประเทศไทย ไม่ว่าจะไปตั้งสาขาในประเทศใดก็ต้องนำรายได้จากการประกอบกิจการที่กระทำในต่างประเทศมารวมคำนวณเพื่อเสียภาษีด้วย สำหรับ อัตราภาษีสำหรับนิติบุคคลทั่วไป ก่อนปี พ.ศ. 2555 จะเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลในอัตราร้อยละ 30 แต่ปี พ.ศ. 2555 ลดเหลืออัตราร้อยละ 23 และ สำหรับปี



พ.ศ. 2556 และปี พ.ศ.2557 ลดเหลืออัตราร้อยละ 20 โดยกิจการทั่วไปจะเสียภาษีจากกำไรสุทธิ แต่ถ้าไม่สามารถคำนวณกำไรสุทธิเพื่อคำนวณอัตราภาษีได้ นิติบุคคลนั้นจะถูกประเมินภาษีในอัตราร้อยละ 5 ของยอดรายรับก่อนหักรายจ่ายใดๆ หรือยอดขายก่อนหักรายจ่ายใดๆ ของรอบระยะเวลาบัญชี แล้วแต่อย่างใดจะมากกว่า ในกรณีที่ยอดรายรับก่อนหักรายจ่าย หรือยอดขายก่อนหักรายจ่ายดังกล่าวไม่ปรากฏ จะประเมิน โดยอาศัยเทียบเคียงกับยอดในรอบระยะเวลาบัญชีก่อนนั้นขึ้นไป ถ้ายอดในรอบระยะเวลาบัญชีก่อนไม่ปรากฏให้ประเมินได้ตามที่เห็นสมควร ทั้งนี้นิติบุคคลจะต้องยื่นแบบแสดงรายการ (ภ.ง.ด.50) ภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด (150 วัน) นับตั้งแต่วันที่สิ้นสุดของรอบระยะเวลาบัญชีแล้ว เพื่อประโยชน์ของการจัดเก็บภาษี ก่อนถึงกำหนดเวลาประมวลรัษฎากร ยังกำหนดให้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้นิติบุคคลระหว่างกาล (ภ.ง.ด.51) ภายใน 60 วัน นับจากวันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชี 6 เดือนแรก และให้ถือเป็นการรับชำระภาษिल่วงหน้า (จงรัก ระรวยทรง, 2529; ชมเพลิน จันทรเรืองเพ็ญ, 2525; ชมเพลิน จันทรเรืองเพ็ญ และรัตนา สายคณิต, 2524)

เนื่องจากงบประมาณแผ่นดินของไทยขาดดุลมาโดยตลอด ทำให้ระดับหนี้สาธารณะปรับตัวสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องนับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2540 ประกอบกับรัฐบาลยังคงต้องดำเนินนโยบายการคลังแบบขาดดุล ดังนั้น เพื่อลดแรงกดดันด้านเสถียรภาพทางการคลังในระยะยาว รัฐบาลไทยจึงต้องหารายได้ให้เพิ่มขึ้นซึ่งอาจทำได้โดยการสร้างภาษีใหม่ๆ หรือ การปรับปรุงภาษีเดิมที่มีอยู่ ในส่วนของภาษีเงินได้นิติบุคคล รัฐบาลได้มีการปรับลดอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลเพื่อไม่ให้สูงมากเกินไปเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศเพื่อนบ้าน ทั้งนี้เพื่อใช้เป็นมาตรการจูงใจทางภาษีอากร เพื่อสนับสนุนการย้ายฐานการผลิตเข้ามาในประเทศ รวมทั้งป้องกันไม่ให้มีการย้ายฐานการผลิตออกไปต่างประเทศ มาตรการลดอัตราภาษีดังกล่าวมีประเด็นข้อถกเถียงที่สำคัญประเด็นหนึ่งคือ มาตรการดังกล่าวจะทำให้รายได้จากภาษีเพิ่มขึ้นหรือลดลง เช่น มีข้อสรุปว่าในระยะสั้นอาจส่งผลให้รายรับของรัฐบาลลดลง แต่ในระยะยาวอาจทำให้รายได้ของรัฐบาลเพิ่มขึ้นได้อย่างไรก็ตาม การที่รายได้จากภาษีจะเพิ่มหรือลดอาจจะไม่ใช่เรื่องของ "อัตราภาษี" อย่างเดียว แต่ยังขึ้นอยู่กับปัจจัยอื่นๆ เช่น สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจ โครงสร้างของภาษีและการบริหารจัดการ เป็นต้น ดังนั้นจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะทำการศึกษาถึงปัจจัยกำหนดรายได้จากภาษินิติบุคคลและประสิทธิภาพของการจัดเก็บเพื่อที่จะวิเคราะห์ถึงปัญหาและอุปสรรคต่างๆที่เกิดขึ้นและดำเนินการแก้ไขปรับปรุงปัญหาเหล่านี้เพื่อนำมาปรับปรุงการจัดเก็บภาษีให้มีประสิทธิภาพ ซึ่งจะต้องคำนึงถึงประเด็นต่างๆ นอกเหนือจากเพิ่มรายได้ เช่น ความเป็นธรรม โปร่งใส เป็นกลางเพื่อให้ผู้ประกอบการเต็มใจที่จะชำระภาษี รวมทั้งให้สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจและเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลง (ชาญ อ่อนน้อม, 2543; นุชรี ปลั่งเปลื้อง, 2534)

วัตถุประสงค์ในการศึกษา

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบต่อรายได้จากการจัดเก็บภาษีเงินได้นิติบุคคลของประเทศไทย
2. ศึกษาความพยายามในการจัดเก็บภาษีของภาษีเงินได้นิติบุคคลของประเทศไทย

วิธีการศึกษา

การเก็บรวบรวมข้อมูล

เก็บรวบรวมข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาเป็นข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary data) ประเภทข้อมูลอนุกรมเวลา (Time series data) ระหว่างปี พ.ศ. 2543 – 2557 เก็บรวบรวมจากธนาคารแห่งประเทศไทย (2559) และสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2559)

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล จะแบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 2 ส่วน คือ ข้อมูลเชิงพรรณนาและการวิเคราะห์เชิงปริมาณ ดังนี้

1. การวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive analysis) เป็นการศึกษาลักษณะทั่วไปเกี่ยวกับโครงสร้างภาษีเงินได้นิติบุคคล มาตรการปรับปรุงโครงสร้างภาษี ผลการจัดเก็บและประสิทธิภาพการจัดเก็บภาษีเงินได้นิติบุคคล
2. การวิเคราะห์เชิงปริมาณ (Quantitative analysis) เป็นการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อรายได้ภาษีเงินได้นิติบุคคล โดยสร้างแบบจำลองในรูปของสมการถดถอยเชิงซ้อน (Multiple regression equation) และทำการประมาณค่าด้วยวิธีกำลังสองน้อยที่สุด (Ordinary Least Squares: OLS) โดยสร้างแบบจำลองภาษีเพื่อใช้ มาเป็นแนวทางในการศึกษาในการวิเคราะห์สมการถดถอยในรูปแบบของสมการเส้นตรงดังนี้

$$CIT = \alpha_0 + \alpha_1 GDP + \alpha_2 BER + \alpha_3 CRL + \alpha_4 DM$$

โดยที่

CIT = รายได้ภาษีเงินได้นิติบุคคล (ล้านบาท)

GDP = ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (ล้านบาท)



BER = จำนวนธุรกิจนิติบุคคลที่จดทะเบียน(ราย)

CRL = ปริมาณการเปลี่ยนแปลงเงินลงทุนการจดทะเบียนนิติบุคคล(ล้านบาท)

DM = ตัวแปรหุ่น

D = 1 เป็นปีที่มีการใช้มาตรการภาษีได้แก่ปีพ.ศ. 2548-2553

D = 0 เป็นปีที่ไม่มีการใช้มาตรการภาษี

การวัดประสิทธิภาพการจัดเก็บภาษีเงินได้นิติบุคคลจะพิจารณาดัชนีวัดระบบการจัดเก็บภาษี
ดังนี้

$$E = \frac{CIT/Y}{C\hat{I}T/Y}$$

โดยที่ E = ดัชนีความพยายามในการจัดเก็บภาษี

CIT = รายได้ภาษีเงินได้นิติบุคคลที่จัดเก็บได้จริง

C \hat{I} T = รายได้ภาษีเงินได้นิติบุคคลที่คาดว่าจะเก็บได้

Y = รายได้ประชาชาติ

CIT/Y = สัดส่วนของภาษีได้นิติบุคคลที่จัดเก็บได้จริงต่อรายได้ประชาชาติ

C \hat{I} T / Y = สมรรถวิสัยในการจัดเก็บภาษีหรือสัดส่วนของภาษีได้นิติบุคคล

ตามศักยภาพต่อรายได้ประชาชาติ

ค่า E ที่คำนวณได้จะถือเป็นเครื่องชี้ถึงความพยายามในการจัดเก็บภาษีตามหลักเกณฑ์ดังนี้

ค่า E = 1 แสดงว่าความพยายามในการจัดเก็บภาษีอยู่ในระดับปกติหรือระดับที่ยอมรับได้

ค่า E > 1 แสดงว่าความพยายามในการจัดเก็บภาษีอยู่ในระดับสูงกว่าปกติ

ค่า E < 1 แสดงว่าความพยายามในการจัดเก็บภาษีอยู่ในระดับต่ำกว่าปกติ

ดังนั้น ความพยายามในการจัดเก็บรายได้ภาษีสรรพากรจึงแสดงถึงความมีประสิทธิภาพการ
จัดเก็บภาษีอากรที่เหมาะสม

สมมติฐานในการศึกษา

1. รายได้ภาษีเงินได้นิติบุคคลมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับการเพิ่มจำนวนของการจดทะเบียนผู้ประกอบการ
2. รายได้ภาษีเงินได้นิติบุคคลมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับจำนวนธุรกิจนิติบุคคลที่จดทะเบียน
3. รายได้ภาษีเงินได้นิติบุคคลมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ถ้าผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศมีการขยายตัวสูงขึ้นฐานภาษีจะสูงขึ้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อใช้วางแผนการชำระภาษีรายได้นิติบุคคลของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนในแต่ละปี
2. เพื่อปรับปรุงและพัฒนาระบบการจัดเก็บภาษีให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
3. เพื่อให้ทราบถึงข้อดีและข้อบกพร่องของกฎหมายการจัดเก็บภาษี พร้อมแนวทางการปฏิบัติและแก้ไข อย่างถูกต้องและตรงจุด

ผลการศึกษา

ผลการศึกษาปัจจัยกำหนดรายได้จากภาษีนิติบุคคล

ผลการศึกษาในภาพรวมพบว่า ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ จำนวนธุรกิจนิติบุคคลที่จดทะเบียน วิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการจัดเก็บภาษีเงินได้นิติบุคคล และปริมาณการเปลี่ยนแปลงเงินลงทุน การจดทะเบียนนิติบุคคล ร่วมกันกำหนดรายได้ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาร้อยละ 97 ($R\text{-squared} = 0.9747$) เมื่อพิจารณาปัจจัยกำหนดแต่ละปัจจัย พบว่า ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศมีความสัมพันธ์กับ รายได้ภาษีเงินได้นิติบุคคลในทิศทางเดียวกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 จำนวนธุรกิจนิติบุคคลที่จดทะเบียนมีความสัมพันธ์กับรายได้ภาษีเงินได้นิติบุคคลในทิศทางเดียวกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ปริมาณการเปลี่ยนแปลงเงินลงทุนการจดทะเบียนมีความสัมพันธ์กับรายได้ภาษีเงินได้นิติบุคคล ในทิศทางเดียวกันแต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ตัวแปรหุ่นมีความสัมพันธ์กับรายได้ภาษีเงินได้นิติบุคคล ในทิศทางเดียวกันและมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 90 แสดงว่าตัวแปรหุ่นที่เป็นตัวแทนการใช้มาตรการภาษี มีอิทธิพลต่อการจัดเก็บรายได้ภาษีนิติบุคคลของประเทศสูงขึ้น

ผลการศึกษาประสิทธิภาพและผลการจัดเก็บภาษีเงินได้นิติบุคคล

การวิเคราะห์ประสิทธิภาพและผลการจัดเก็บภาษีเงินได้นิติบุคคลของประเทศไทย พบว่าระหว่างปี พ.ศ. 2543-2557 ประเทศไทยสามารถจัดเก็บภาษีเงินได้นิติบุคคลในสัดส่วนที่สูงที่สุด เมื่อเปรียบเทียบกับภาษีอากรทางตรงของกรมสรรพากร และภาษีเงินได้นิติบุคคลที่จัดเก็บได้สูงสุดจะมาจากฐานกำไรสุทธิ ส่วนดัชนีวัดความพยายามในการจัดเก็บภาษีเงินได้นิติบุคคลของประเทศไทยพบว่าระหว่างปี พ.ศ. 2543-2557 มีเฉลี่ยเท่ากับ 1.57 อยู่ในเกณฑ์ที่สูงกว่าเกณฑ์เฉลี่ยเล็กน้อย

สรุปและข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาแบบจำลองทำให้ทราบว่ารายได้จากการจัดเก็บภาษีเงินได้นิติบุคคลขึ้นอยู่กับผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ จำนวนธุรกิจนิติบุคคลที่จดทะเบียน และอัตราภาษีผลของการศึกษาจึงสามารถนำมาใช้เป็นแนวทางในการกำหนดนโยบาย วางแผนการจัดเก็บภาษีให้มีประสิทธิภาพ และประมาณการรายได้ภาษีเพื่อใช้ประกอบในการจัดทำงบประมาณแผ่นดินต่อไป โดยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. จากผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ภาษีเงินได้นิติบุคคลกับปัจจัยที่มีผลกระทบต่อรายได้ภาษีเงินได้นิติบุคคล พบว่าผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศสามารถส่งเสริมให้รัฐบาลจัดเก็บภาษีเงินได้นิติบุคคลได้เพิ่มขึ้น ดังนั้นรัฐบาลจึงควรใช้นโยบายการคลังในการรักษาเสถียรภาพและส่งเสริมความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ทำให้ภาวะเศรษฐกิจขยายตัวรายได้ของประชาชาติเพิ่มขึ้น เป็นการเพิ่มฐานภาษี ทำให้สามารถจัดเก็บภาษีได้สูงขึ้น
2. การรักษาเสถียรภาพทางการเมืองเป็นปัจจัยที่ทางรัฐบาลควรจะดำเนินการและสนับสนุนเนื่องจากผลกระทบจากเหตุการณ์ปฏิวัติรัฐประหาร จะส่งผลกระทบต่อทุกภาคส่วน และทำให้การดำเนินการโดยใช้มาตรการทางการคลังไม่ได้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและต่อเนื่อง
3. แม้ว่าดัชนีวัดความพยายามในการจัดเก็บภาษีเงินได้นิติบุคคลของประเทศไทยระหว่างปี พ.ศ. 2543-2557 มีที่สูงกว่า 1 เพียงเล็กน้อย สะท้อนให้เห็นว่า กรมสรรพากรยังคงสามารถปรับเพิ่มความพยายามในการจัดเก็บภาษีได้ ทั้งนี้ค่าที่คำนวณได้เป็นความพยายามการจัดเก็บภาษีระดับประเทศ อาจพิจารณาความพยายามการจัดเก็บภาษีในระดับจังหวัด หรือ ระดับภาค

เอกสารอ้างอิง

จงรัก ระรวยทรง. (2529). วิเคราะห์สมรรถวิสัยในการเก็บภาษีอากรในประเทศไทย.

วารสารเศรษฐศาสตร์ธรรมศาสตร์, 2, 101-103.

ชาญ อ่อนน้อม. (2543). *การวิเคราะห์ประสิทธิภาพการจัดเก็บภาษีเงินได้*.

วิทยานิพนธ์เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ชมเพลิน จันทร์เรืองเพ็ญ. (2525). แนวความคิดเกี่ยวกับความพยายามทางด้านภาษี.

เศรษฐศาสตร์ปริทัศน์, 5, 87-117.

ชมเพลิน จันทร์เรืองเพ็ญ และรัตนา สายคณิต. (2524). *โครงสร้างภาษีของไทยและผลที่มีต่อการพัฒนา*

เศรษฐกิจของประเทศไทย. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์-จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ธนาคารแห่งประเทศไทย. (2559). *ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ*. ค้นเมื่อ 1 มิถุนายน 2559,

จาก <http://www.bot.or.th>

นุชรี ปลั่งเปลื้อง. (2534). *ประสิทธิภาพการจัดเก็บภาษีเงินได้ในประเทศไทย*.

วิทยานิพนธ์เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2559). *สถิติด้านเศรษฐกิจและสังคม*.

ค้นเมื่อ 1 มิถุนายน 2559, จาก <http://www.nesdb.go.th>